

Legenda o sv. Martinovi

Důstojníkovi (vojákovi) se narodil syn, kterému dali jméno Martin. Chlapec byl od mala hodný a laskavý, ale otec trval na tom, že musí jít v jeho šlépějích a tak Martin velmi brzy dostal k narozeninám koně a meč. Denně pak trénoval, aby se z něj mohl stát voják.

A to se také stalo. Brzy vyrážel do bitev a i když ho tato práce moc nebavila, chtěl, aby na něj byl otec hrdý.

Jednou, když jeli za velmi chladného rána na kontrolu do města, u brány zahlédl na kost zmrzlého žebráka, který prosil o almužnu. Laskavý Martin mu chtěl pomoci, ale po kapsách neměl nic, co by mohl dát. Tak vzal svůj teplý červený plášť, vytasil svůj meč a plášť rozřízl na půl. Jednu polovinu dal žebrákovi a druhou si nechal.

Za nedlouho na to se Martinovi zdál sen, ve kterém mu osoba zahalená v polovině červeného pláště sdělila, že má odejít od armády, jít za svým snem a stát se mnichem.

Přestat bojovat a odejít od armády ale nešlo jen tak. Proto jako první odmítl peníze, které mu nabízel císař za jeho vojenské služby. Následně se nabídl, že proti germánskému vojsku vyjede sám a pokusí se vyjednat mír. Sedl tedy na svého bílého koně, do rukou místo meče vzal kříž a jel sám naproti nepříteli. Germáni k Martinovi vyslali posly, kteří mu sdělili, že též touží po míru.

Martin po tomto skutku, které bylo považováno za zázrak, mohl odejít z armády a stát se mnichem. Za nedlouho založil klášter a i když ostatní mnichové na něj pohlíželi skrz prsty, protože byl bývalý voják, on se konečně cítil šťastný. Prostí lidé si ho zamilovali, protože byl skromný a všem, komu mohl, tak pomáhal.

Když zemřel místní biskup, lidé chtěli jako nového zvolit právě Martina, ale tomu se do toho nechtělo. Měl pocit, že si to nezaslouží. Tak se před pasováním schoval mezi velké hejno hus a doufal, že ho lidé nenajdou. Ale husy začaly tak nahlas kejhat, že Martina prozradily a lidé ho tak našli. Nakonec se nechal přemluvit a biskupem se stal. Dál žil dlouhým a spokojeným životem.

Díky jeho laskavým skutkům byl později prohlášen za svatého a my ho nyní oslavujeme různými tradicemi. Například na jeho svátek, tedy 11. listopadu, si k jídlu pečeme husu. A vznikla i pranostika, která říká, že nám sv. Martin na svém bílém koni přiváží sních.